

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/92/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202326
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8219202326.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej S. P., J.. XX.XX.XXXX, XXX XX X. XXX, o zaplatenie sumy 3.000,00 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaná **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.11.2019 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 3.000,00 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.000,00 Eur od 16.05.2019 do zaplatenia. Uplatnil si aj nárok na náhradu trov konania.

2. V žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 06.05.2019 uzavretej medzi postupcom Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej aj „banka“) a ním ako postupníkom nadobudol voči žalovanej pohľadávku majúcu základ v Zmluve č. 5354972484 zo dňa 12.01.2015, ktorá bola uzavretá medzi jeho právnym predchodcom ako bankou a žalovanou. Na základe tejto zmluvy banka poskytla žalovanej peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach (ďalej len „VOP“). Žalobca zastáva názor, že zmluva zo dňa 12.01.2015 spĺňa všetky predpoklady podľa § 497 a násl. Obchodného zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa vyjadrenia žalobcu žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť podľa Zmluvy. V čase postúpenia pohľadávky dlh žalovanej predstavoval sumu 13.788,10 Eur a pozostával z istiny vo výške 8.763,45 Eur a z riadneho úroku vo výške 1.586,28 Eur, ktorý si žalobca uplatňuje do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaná po postúpení pohľadávky žalobcovi neuhradila žiadnu sumu. Podľa tvrdení žalobcu žalovaná čerpala titulom úveru sumu 9.000,00 Eur a jeho právnemu predchodcovi uhradila sumu 1.486,10 Eur. Žalobca uviedol, že v konaní si uplatňuje len nárok na zaplatenie neuhradenej istiny 3.000,00 Eur s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.000,00 Eur od 16.05.2019 do zaplatenia.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila.

4. Na výzvu súdu o predloženie dokladov preukazujúcich dodržanie postupu podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 483/2001 Z. z.“ aj „zákon o bankách“) pred postúpením pohľadávky banky, žalobca reagoval podaním doručeným

súdu dňa 30.09.2020. Vo vyjadrení uviedol, že jeho právny predchodca dodržal postup podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní. Na úhradu omeškaných splátok bola žalovaná vyzvaná výzvou zo dňa 26.09.2018, čo znamená, že aj napriek písomnej výzve banky, bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 dní. Žalobca tiež uviedol, že do konania predložil oznámenie postupcu žalovanej o postúpení pohľadávky, pričom toto zakladá aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu a súd je povinný z neho vychádzať. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.06.2003, ako aj na iné rozhodnutia všeobecných súdov týkajúcich sa tejto právnej otázky. Žalobca ďalej poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/2/2016 z 02.05.2017 a sp. zn. 10Co/57/2017-230 z 08.02.2018, kde s poukazom na § 89 ods. 1 zákona o bankách a znenie Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorých sa banka a žalovaná dohodli, že banka je oprávnená pohľadávku postúpiť na tretiu osobu, odvolací súd konštatoval, že takáto dohoda je možná, je v súlade so zákonom a nevykazuje znaky nevyváženosti.

5. Súd vo veci nariadil pojednávanie, ktoré sa uskutočnilo dňa 21.04.2021. Na pojednávanie sa na základe predvolania dostavila žalovaná, ktorá vzhľadom na vtedajšiu situáciu spojenú s vyhláseným núdzovým stavom na území Slovenskej republiky, ako aj s poukazom na § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony v spojení vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 24/2021 Z. z. o vykonávaní pojednávaní, hlavných pojednávaní a verejných zasadnutí v čase mimoriadnej situácie a núdzového stavu účinné v čase konania pojednávania, súhlasila, aby sa konalo v jej neprítomnosti. Na pojednávaní bola prítomná právna zástupkyňa žalobcu.

6. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a oboznámil sa s obsahom žaloby, zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, zmluvou o úvere, výzvou banky, Všeobecnými obchodnými podmienkami Poštovej banky, a.s., Obchodnými podmienkami Poštovej banky, a.s. pre spotrebiteľské úvery, Sadzobníkom poplatkov, stavom úveru žalovanej, prednesom právnej zástupkyne žalobcu na pojednávaní, písomnými vyjadreniami žalobcu, ako aj ďalšími s vecou súvisiacimi listinnými dôkazmi.

7. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že banka a žalovaná ako spoludlžník uzavreli dňa 12.01.2015 Zmluvu o úvere, lepšia splátka, na základe ktorej banka poskytla dlžníkovi úver v sume 9.000,00 Eur s mesačnou splátkou 150,10 Eur, úrokovou sadzbou 13,90 % p. a., RPMN 14,82 %, priemernou RPMN 11,25 %, celkovou čiastkou úveru v sume 16.706,78 Eur, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.02.2015, dátumom splatnosti ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci, dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 20.01.2025 a počtom mesačných splátok 120.

8. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s., čl. VII, bod 7.13., Klient a banka sa dohodli, že banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť akékoľvek svoje pohľadávky a/alebo previesť svoje práva a povinnosti voči klientovi na tretiu osobu.

9. Podľa Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s., čl. VII, bod 7.14., Klient a banka sa dohodli, že klient nie je oprávnený bez predchádzajúceho písomného súhlasu banky postúpiť akúkoľvek svoju pohľadávku voči banke na tretiu osobu.

10. Výzvou zo dňa 26.09.2018 banka vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 12.812,54 Eur. Žalobca k tejto výzve nepredložil doklad o doručení písomnosti žalovanej, resp. doklad o tom, že písomnosť sa dostala do jej dispozičnej sféry.

11. Dňa 06.05.2019 na základe zmluvy o postúpení pohľadávok banka postúpila pohľadávku voči žalovanej zo zmluvy č. 5354972484 na žalobcu ako postupníka.

12. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k uzavretiu zmluvy, Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 53 ods. 1 až 3 a ods. 5 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

15. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

16. Podľa § 89 ods. 1 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom k uzavretiu zmluvy o úvere, Banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1.

17. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom ku dňu postúpenia pohľadávky, Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových

vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

18. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

19. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že medzi právnym predchodcom žalobcu - bankou a žalovanou ako spoludlžníkom bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 12.01.2015, na základe ktorej bol dlžníkovi poskytnutý úver v sume 9.000,00 Eur s mesačnou splátkou 150,10 Eur, úrokovou sadzbou 13,90 % p. a., RPMN 14,82 %, priemernou RPMN 11,25 %, celkovou čiastkou úveru vo výške 16.706,78 Eur, dátumom splatnosti prvej splátky dňa 20.02.2015, dátumom splatnosti ďalších splátok k 20. dňu v mesiaci, dátumom konečnej splatnosti úveru dňa 20.01.2025 a počtom mesačných splátok 120.

20. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže banka ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrela predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver.

21. Súd sa primárne zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

22. Právna úprava postúpenia pohľadávky je obsiahnutá v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že postupom pohľadávky bola Poštová banka, a.s., teda banka v zmysle § 2 ods. 1 zákona o bankách, tak postúpenie pohľadávky sa okrem ustanovení Občianskeho zákonníka riadi aj § 92 ods. 8 zákona o bankách. Súd preto musel posúdiť, či boli splnené zákonné podmienky pre postúpenie tzv. bankovej pohľadávky. Zákon o bankách totiž nad rámec pravidiel cesie v Občianskom zákonníku sprísňuje pravidlá pri postupovaní pohľadávok z bánk na iné subjekty. Súd má za to, že § 92 ods. 8 zákona o bankách neupravuje výnimky z bankového tajomstva, ale upravuje postup veriteľa pri postúpení bankovej pohľadávky na tretí subjekt. V tejto súvislosti súd konštatuje, že postúpiť bankovú pohľadávku zákon o bankách umožňuje iba 1.) v tej časti, ktorá je po splatnosti, 2.) iba po písomnej výzve na splnenie, 3.) výzva musí byť zo strany banky, 4.) omeškanie napriek písomnej výzve trvá viac ako 90 dní. Zákonné ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Ak zákon hovorí o omeškaní klienta banky so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku, potom sa nesplnená povinnosť musí rozhodne týkať splatných splátok úveru. Citované ustanovenie umožňuje banke postúpiť pohľadávku písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou za predpokladu doručenia písomnej výzvy klientovi banky a po tom, čo je následne dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku.

23. Súd dodáva, že výzva je základným predpokladom pre postúpenie bankovej pohľadávky a musí predchádzať postúpeniu aspoň 90 dní. Žalobca do konania predložil výzvu banky zo dňa 26.09.2018, ktorá na tento účel poverila spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o. Vo výzve banka v zastúpení uvedenu spoločnosťou žalovanú vyzvala na úhradu dlžnej sumy. V tejto súvislosti žalobca súdu nepredložil dôkaz o doručovaní výzvy žalovanej. Takýmto dôkazom by mohla byť doručienka, podací hárok, z ktorého by bolo čitateľné, že výzvu, ktorú má na mysli § 92 ods. 8 zákona o bankách, banka odoslala žalovanej na poštovú prepravu. Samotná výzva bez preukázania, že táto sa mohla dostať do dispozičnej sféry žalovanej sama o sebe nestačí. Súd zastáva názor, že z dikcie § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka musí preukázateľne písomne vyzvať dlžníka na plnenie splatného dlhu 90 dní pred postúpením pohľadávky. Súd zastáva názor, že žalobca hodnoverne nepreukázal, keďže nepredložil dôkaz o odoslaní a doručovaní výzvy žalovanej, že jeho právny predchodca dodržal podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách.

24. V súvislosti s uvedeným súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 7Cdo/26/2017 zo dňa 28. marca 2018, v ktorom najvyšší súd judikoval: Podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť

svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ).

25. Súd nespochybňuje právo Poštovej banky, a.s., ako poskytovateľa úveru zmluvne s klientom upraviť práva a povinnosti pri poskytovaní úveru odchyľne od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje, alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť. Toto právo nakoniec vyplýva aj z § 89 ods. 1 zákona o bankách. Súd sa však nestotožňuje s názorom žalobcu, že právo banky ako postupcu na postúpenie pohľadávky voči žalovanej je platne založené na tomto zákonnom ustanovení v spojení čl. VII, bod 7.13. Všeobecných obchodných podmienok banky. Čl. VII, bod 7.13. totiž tvorí obsahovú súčasť Všeobecných obchodných podmienok Poštovej banky, a.s., ktoré boli dopredu pripravené bankou pre široký okruh jej klientov bez možnosti spotrebiteľa akýmkoľvek spôsobom sa podieľať na ich tvorbe a ovplyvniť ich obsah. Všeobecné obchodné podmienky včítane textu označeného článku a bodu preto nie je možné považovať za individuálne dohodnutú zmluvnú podmienku. Už z tohto dôvodu tento text nemožno považovať za dohodu v zmysle ustanovenia § 89 ods.1 zákona o bankách, oprávňujúcu Poštovú banku, a.s., postúpiť pohľadávku voči žalovanej na žalobcu. Tieto zmluvné dojednania je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a to podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, pretože táto podmienka vyvoláva značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, lebo jednak touto zmluvnou podmienkou banka obchádzala ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách a taktiež spotrebiteľ už vopred pri samotnom uzavretí zmluvného vzťahu s bankou dával súhlas s postúpením akýchkoľvek pohľadávok bankou voči nemu ako spoludlžníkovi na tretiu osobu, zatiaľ čo spotrebiteľ takýto súhlas banky na postúpenie pohľadávky voči banke, resp. prevod záväzku voči banke na tretiu osobu nedostal a svoju prípadnú pohľadávku voči banke bol oprávnený postúpiť len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky (k tomu pozri napr. rozsudok Okresného súdu Bardejov sp. zn. 7csp/25/2019 zo dňa 21.10.2019).

26. Pokiaľ ide o argument právnej zástupkyne žalobcu prednesený na pojednávaní, v rámci ktorého uviedla, že doručenie výzvy banky nebolo zo strany žalovanej spochybnené, a preto je potrebné považovať túto skutočnosť za nespornú, súd poukazuje na to, že Súdny dvor EÚ rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offio nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k splneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odradzujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách uzavretých so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, bod 28, Cofidis, C-473/00, Zb.s. I-10875, bod 32). Táto možnosť priznaná súdu bola posúdená ako nevyhnutná pre to, aby bola pre spotrebiteľa zabezpečená účinná ochrana, najmä s ohľadom na nezanedbateľné nebezpečenstvo toho, že tento spotrebiteľ o svojich právach nevie, alebo má ťažkosti s ich uplatnením (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, ako aj Cofidis, už citované). Je rozhodným konštatovanie, že aj pri nečinnosti spotrebiteľa má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17Co/147/2018 zo dňa 20.11.2018).

27. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal, že sa platne stal vlastníkom postúpenej pohľadávky, ktorú v tomto spore uplatňuje. Preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu zamietol.

28. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd prizná náhradu trov konania strane podľa pomeru jej úspechu vo veci. Vzhľadom na zamietnutie žaloby bola v celom rozsahu úspešná žalovaná, ktorá z tohto dôvodu má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.